

[Krag.]

opmærksom paa, at nu maa dette tilrettelægges paa en saadan Maade med en mangeaarig Fremtid for Øje, at der tages Hensyn til Trafikmulighederne i denne By og derigennem til Udviklingen af Byens Erhvervsinteresser og til syvende og sidst ogsaa Hensyn til hele Landets Økonomi. Det har vi Pligt til at pege paa, saa sikkert som det er, at de, der skal bære Byrderne ved disse Foranstaltninger, er hele Landets Skatteydere. Det bør det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen ikke glemme.

Naar det ærede Medlem vil paastaa, at min Argumentation, da jeg havde Ordet her paa Udvalgets Vegne, ikke deles af det samlede Udvalg, og i den Anledning udviklede nogle forskellige Betragtninger med Hensyn til Ejendommene i det paa-gældende Kvarter og Grundejernes Forhold der, skal jeg bemærke, at disse Betragtninger faldt ganske sammen med de Udtalelser, som jeg havde fremsat, men jeg drog den Konklusion af disse Betragtninger, at man bør give de vedkommende Borgere en fair og human Behandling i Overensstemmelse med offentlig Moral, og jeg kan ikke vel tænke mig, at det ærede Medlem skulde vende sig mod den Konklusion eller mod Udtalelser om en Fremgangsmaade, der skal tilsikre at medføre dette Resultat. Hvis det skulde være det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansens Anskuelse, at dette ikke skal søges opnaaet — nuvel, saa maa han have den, men pyntelig finder jeg i hvert Fald ikke den er.

Skal man naa noget af Betydning i denne Sag i en nærmere Fremtid, er der ingen anden Vej til dens Løsning end den, jeg har peget paa, og den er ogsaa Udtryk for de almindelige humane og moralske Principper, som de offentlige Myndigheder altid bør bringe til Anvendelse over for Landets Borgere. Skal der naas et virkelig Resultat inden for en rimelig Fremtid og ikke Uro og Spektakler, Klager og Rets-sager, saa følger Kommunen den Vej, som vi i Udvalget har peget paa sammen med det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, og dette bør det ærede Medlem ikke ved sine Udtalelser her i Salen søge at forhindre.

Indenrigsministeren (*Knud Kristensen*): Efter den grundige Udvalgsbehand-

ling og efter den heller ikke helt korte Forhandling, der nu har fundet Sted her med Omtale af de forskellige Ændringsforslag og de forskellige Hensyn, der bør tages ved Lovens Praktisering, skal jeg fatte mig i meget stor Korthed.

Det ærede Medlem Hr. Krag nævnte i en Sidebemærkning, at han havde ønsket et Ændringsforslag om en stærkere Statskontrol med de Bygninger, som her skal opføres med Statslaan, og det ærede Medlem sagde, at naar det ikke har været muligt at faa et saadant Forslag accepteret, var det, fordi Ministeriet ikke besad den tilstrækkelige Sagkundskab til at kunne føre en saadan Kontrol. Jeg vil deroverfor sige, at det er jo vel rigtigt, at en Kontrol, der gaar ud over det, som vi allerede har gennem de forskellige Byggelove, besidder vi ikke, men der er, for saa vidt angaar de Bygninger, der her er Tale om, en Bestemmelse i Loven, hvorefter de skal underkastes den samme Kontrol, som Staten i det hele taget udøver over for de Bygninger, til hvis Opførelse der ydes Laan og Støtte.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen talte om 4. Oktober-Loven og det Princip, som deri er nedlagt. Det ærede Medlem sluttede sig i Princippet til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, som jo ogsaa var oppe og anbefale denne Fremgangsmaade ved de Grunde, som her kan tænkes at blive overtaget af det offentlige. Jeg skal ikke komme ind paa nogen Imødegaaelse, dels fordi jeg anser det for unyttigt, og dels fordi jeg slet ikke er Modstander af at prøve Princippet Gennemførelse ogsaa i Byomraader, men jeg gør opmærksom paa — og det er Hovedgrunden til, at jeg ikke har ønsket at acceptere et Ændringsforslag i den Henseende —, hvordan Stillingen inden for Partierne er over for dette Spørgsmaal. Jeg føler mig temmelig sikker paa, at hvis man her stillede Forslag om Princippet Gennemførelse, vilde det ikke bidrage til at samle det tilstrækkelige Antal Stemmer om Lovforslaget, det vilde vel tværtimod blive en meget betydelig Anstødssten for at naa et Resultat i denne Sag.

Hertil kan føjes, at man kan være nogenlunde sikker paa, at hvis man indførte en saadan Bestemmelse for disse specielle Grundes Vedkommende, vilde det blive meget vanskeligt at faa dem afsat til Fir-